

Θαυμαστό περιστατικό με τον Γέροντα Αββακούμ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Φωτό: του 1964

Από το βιβλίο SVETA GORA του Aleksandar Deroko

Με αφορμή τη χθεσινή ανάρτηση για τον Γέροντα Αββακούμ, έλαβα και μοιράζομαι μαζί σας, την παρακάτω επιστολή:

Φίλε μου Γιάννη, αν δεν σε κουράζω άκου περιστατικό θαυμαστό με τον Γέροντα Αββακούμ: Ήταν καλοκαίρι του 1975 όταν μια παρέα από γυμνασιόπαιδα και φοιτητές από την γενέτειρά μου επισκεφθήκαμε την Λαύρα και πήγαμε στο κελί του για να πάρουμε την ευχή του. Όπως συνήθιζε ο γέροντας μας ξενάγησε

-τυφλός ών και ανυπόδητος -στην παλιά τραπεζαρία της μονής. Μας μίλησε για το περιεχόμενο των τοιχογραφιών της τραπεζαρίας και μας είπε ολόκληρα κατεβατά από στήθους από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη ζητώντας να κρατάει ένα παιδί της παρέας μας από τον ώμο για να μη σκοντάφτει.

άλιστα ζήτησε να μάθει το όνομα αυτού του παιδιού και του έδωσε εκείνη την ώρα ιδιαίτερες ευχές. Το παιδί το έλεγαν Γιώργο και του ευχήθηκε να μοιάσει τον Άγιο του, τον Άγιο Γεώργιο. Μόλις ολοκληρώθηκε η ιδιότυπη αυτή ξενάγηση πήραμε την ευχή του και φύγαμε.

Μετά από έναν χρόνο, το καλοκαίρι δηλαδή του 1976, μερικά παιδιά από την παρέα του '75 συνοδευόμενα και πάλι από τον πνευματικό τους πατέρα Ε. ξαναπήγαν στην Λαύρα και ζήτησαν να ξαναδούν τον γέροντα Αββακούμ. Η παρεούλα είχε σταματήσει για λίγο έξω από το μοναστήρι και μονάχα ένας, ο Τ.Π. φοιτητής τότε της νομικής, πήγε να δει αν είναι ο Αββακούμ στο κελί του. Με το που τον κάλεσε έξω από το παράθυρό του και ενώ δεν είχε ακούσει ο γέροντας κανενός άλλου την φωνή απάντησε λέγοντας: «Έλα προηγούμενε Ε. με την συνοδεία σου».

Έτρεξε τότε ο Τ.Π. στην παρέα των παιδιών, που ήταν έξω από την πορτάρα του μοναστηριού όπως προείπα, για να μεταφέρει την στιχομυθία με τον γέροντα. Ενώ ούτε είδε -ήταν τυφλός- τον πατέρα Ε. αλλά ούτε και την φωνή του άκουσε, πώς αντιλήφθηκε την παρουσία του; Τα παιδιά όλα απόρησαν και θαύμασαν!

Η ιστορία όμως δεν σταματάει εδώ. Έχει και συνέχεια και μάλιστα ακόμα πιο θαυμαστή: Η παρέα των παιδιών με τον πατέρα Ε. μπήκαν στην αυλή του μοναστηριού και έβαλαν στο κέντρο τον γέροντα Αββακούμ. Εκείνος μένει για λίγο βουβός, η παρέα τα χάνει με το ύφος του, αλλά σπάει ο ίδιος την βωβαμάρωτωντας με δάκρυα στα μάτια τον πατέρα Ε.: «Προηγούμενε Ε. τί κάνει εκείνο το παιδί ο Γιώργος;» Τα παιδιά τα έχασαν ! Μα είναι δυνατόν να θυμάται τον Γιώργο; Μετά από μια ολόκληρη χρονιά; Από 'δω περνάνε εκατοντάδες νεαροί προσκυνητές κάθε χρόνο! Και δεν ήταν μονάχα αυτό! Τί μπορεί να γνώριζε ο γ. Αββακούμ για τον Γιώργο, για έναν φοιτητή της ιατρικής που έμενε και σπούδαζε στην Θεσσαλονίκη; Και όμως γνώριζε τα πάντα!

Και άκου Γιάννη την συνέχεια: Στο λεπτό τα μάτια όλων των παιδιών δακρύζουν! Ο πατήρ Ε. αδυνατεί να συγκρατήσει κι αυτός την συγκίνησή του και απαντάει στον γ. Αββακούμ: «Ο Γιώργος γέροντα συγχωρέθηκε! Το πρωί της πρωτοχρονιάς, ενώ

ετοιμαζόταν να πάει στην εκκλησία, έπαθε μεγάλο έμφραγμα και κοιμήθη!». Και ο γέρων Αββακούμ, εν μέσω δακρύων, λέει τότε τα εξής θαυμαστά: «Προηγούμενε Ε. σε παρακαλώ να πεις στους γονείς του ότι έχω την πληροφορία πως ο Γιώργος είναι στον Παράδεισο !».

Φίλε μου Γιάννη, με τον Γιώργο ήμασταν συμφοιτητές. Ήταν ένα πολύ φρόνιμο παιδί, πρόθυμο, καλοσυνάτο και προπαντός φιλόανθρωπο. Ο γέρων Αββακούμ με το χάρισμά του το διορατικό έλαβε πληροφορία άνωθεν που παρηγόρησε τους γονείς του Γιώργου, και εμάς τους υπόλοιπους μας δίδαξε και μας έβαλε με ασκητική αυστηρότητα έναντι των ευθυνών μας: Να σωθούμε σαν και τον αδελφό μας τον Γιώργο. Που ήταν άνθρωπος σαν κι εμάς. Αλλά άνθρωπος του Θεού.

Είθε ο γέροντας Αββακούμ και ο ευλογημένος ο Γεώργιος να εύχονται για μας και να πρεσβεύουν για την σωτηρία μας.

Φώτης Μ.

Πηγές: agioritikesmnimes.blogspot.gr- ahdoni.blogspot.gr